

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ

Του ΣΠΥΡΟΥ Α. ΜΟΣΧΟΝΑ

Η διαπολιτισμική εκπαίδευση υπό διωγμόν

Στα δικαστήρια σύρεται η πρώην διευθύντρια του 132ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών κ. Στέλλα Πρωτονοταρίου (η προγραμματισμένη για τις 16 Ιουνίου δίκη αναβλήθηκε τελικά για τις 22 Ιανουαρίου 2010). Η εμπνευσμένη αυτή δασκάλα κατηγορείται ότι παραχώρησε σχολικές αίθουσες για να γίνονται, σε όσους μαθητές το επιθυμούσαν, μαθήματα της μητρικής τους γλώσσας (αλβανικής ή αραβικής). Δυστυχώς, στο ελληνικό δημόσιο σχολείο η διδασκαλία της μητρικής γλώσσας δεν είναι δικαίωμα, είναι παρανομία.

Το 132ο Δημοτικό Σχολείο ανήκει στο τεράστιο συγκρότημα της Γκράβας. Το 72% των μαθητών στο σχολείο αυτό είναι παιδιά μεταναστών, κυρίως από την Αλβανία. Υπό τη διεύθυνση της κ. Πρωτονοταρίου, ο σύλλογος διδασκόντων, σε στενή συνεργασία με τους γονείς, οργάνωσε αξιόλογες διαπολιτισμικές δραστηριότητες, σημαντικότερες από τις οποίες ήταν τα μαθήματα μητρικής γλώσσας στους μαθητές και ελληνικής γλώσσας στους γονείς τους. Ίσως ενόχλησε επίσης ότι ένα ποίημα - προσευχή του Γιάννη Ρίτσου αντικατέστησε το «Πάτερ ημών», επιτρέποντας σε όλα τα παιδιά να συμμετέχουν την ώρα της προσευχής (βλ. Τ. Καμπύλη, «Το τέλος ενός πρότυπου σχολείου», «Η Καθημερινή» 9/12/2007).

Όταν η κεντρική εξουσία πήρε μυρωδιά τι συνέβαινε στο σχολείο, άρχισαν οι διώξεις. Το 2007 η κ. Πρωτονοταρίου απομακρύνθηκε από τη θέση της διευθύντριας. Για την απομάκρυνσή της χρησιμοποιήθηκε ο νεοδημοκρατικός θεσμός της συνέντευξης, στην οποία η διευθύντρια βαθμολογήθηκε πολύ χαμηλά. Ο δοτός νέος διευθυντής (με πολύ υψηλά συνεντευξιακά προσόντα) ανέλαβε να καταργήσει όλες τις δια-

Δυστυχώς, στο ελληνικό δημόσιο σχολείο η διδασκαλία της μητρικής γλώσσας δεν είναι δικαίωμα, είναι παρανομία.

πολιτισμικές δραστηριότητες του σχολείου.

Ο όρος «διαπολιτισμική εκπαίδευση» αποτελεί στην Ελλάδα ένα είδος ευφημισμού. Αντί για διάλογο μεταξύ γλωσσών και πολιτισμών, ο όρος κατέληξε να δηλώνει εκείνη την εκπαίδευση η οποία οδηγεί σε μία μόνο γλώσσα, την ελληνική, και έναν μόνο πολιτισμό, των Ελλήνων. Στόχος αυτής της κατ' όνομα διαπολιτισμικής εκπαίδευσης είναι η γλωσσική αφομοίωση ή, όπως αλλιώς λέγεται, η «ένταξη» των αλλόγλωσσων και αλλόθρησκων, οι οποίοι καλούνται να αφήσουν έξω από το ελληνικό σχολείο τη γλώσσα και τον πολιτισμό τους. Αυτήν τη «διαπολιτισμική» εκπαίδευση υπηρετεί το υπουργείο Παιδείας. Στο πρόσωπο της κ. Πρωτονοταρίου καταδικάζεται λοιπόν η διαπολιτισμική εκπαίδευση που θεωρεί απαραίτητο τον διάλογο μεταξύ των πολιτισμών και οραματίζεται ένα πολύγλωσσο σχολείο όπου όλες οι γλώσσες αποτελούν πόρους για την κοινωνική ανέλιξη.

Στην πολιτική της μισαλλοδοξίας το υπουργείο Παιδείας θα βρει πρόθυμους συμπαραστάτες. Ο ΛΑΟΣ είναι ένας από αυτούς. Η Ν. Δ. φαίνεται να υιοθετεί την ατζέντα του. Οι διώξεις δασκάλων, όπως της κ. Πρωτονοταρίου, καθώς και η πρόσφατη «αυστηροποίηση» της μεταναστευτικής πολιτικής είναι δύο από τις πολλές ενδείξεις ότι η ιδεολογική σύγκλιση μεταξύ των δύο όμορων χώρων έχει ήδη συντελεστεί στο άκρο δεξιό τμήμα του πολιτικού φάσματος. Μέσω της σύγκλισης αυτής, για άλλη μια φορά, η ιδέα μιας Ελλάδας ευρύχωρης και ανεκτικής πττάται προς όφελος μιας άλλης: μιας Ελλάδας μικρής, ξενοφοβικής, χωρίς όραμα, χωρίς σεβασμό προς τους ανθρώπους που επέλεξαν ή αναγκάστηκαν να ζήσουν εντός των συνόρων της.